

camí de descens el qual es manté quasi paral·lel al riu Culo Perro a la seva esquerra, baixant fort, i quan s'arriba a l'alçada aproximada de 2.600 metres de desnivell es deixa el riu a l'esquerra i es baixa en direcció sud, ara ja per antics "cortijos" i feixes de cultiu, per sortir finalment als blancs, nets i bonics carrers de Trevélez. Estic cansat, acalorat però molt satisfet. Diuen que Trevélez és famós pel seu exquisit pernil de gran qualitat per la qual cosa, com que tinc gana, entro en un bar i faig que em preparin una bona amanida amb pernil. Després d'una tranquil·la passejada pel poble agafo l'autobús que em torna a Capileira.

El dia següent, a primera hora, agafo l'autobús fins a Granada i, tot seguit, un altre fins a Güejar Sierra poble molt bonic amb els balcons i els carrers engalanats de flors situat a 1.000 metres sobre el nivell del mar al sud de Sierra Nevada i batejat pels àrabs com a indret difícil. Hi arribo a mig matí, cerco lloc per dormir i passo la resta del dia passejant pel poble i anant a mirar on comença el camí que vull seguir demà, el conegut i de molt interès excursionista "Sendero de la estrella" que entra a Sierra Nevada pel riu Genil fins a l'indret conegut com "Cueva Secreta" que és on s'acostuma a acampar per assolir el Mulhacén, l'Alcazaba, etc. des de la cara nord. Aquest camí el van fer cap el 1890 per facilitar el pas de carros de bous que baixaven calcopirita, pirita i galena. És una caminada molt recomanable, per entre bonics boscos de roures, castanyers, freixes, alzines, etc., durant la qual es van tenint bones perspectives, sobretot del Mulhacén i de l'Alcazaba.

Estic molt content d'haver pogut passar uns dies pujant cims i fent excursions i travesses per aquestes grans, boniques i impressionants muntanyes andaluses de les quals molta gent, per desgràcia, només en coneix l'estació d'esquí, per la qual cosa té una visió molt simple, limitada i enganyosa del què és aquesta bella serralada, però no vull tornar a casa sense haver fet una visita turística a la capital de l'antic regne de Granada amb la seva Alhambra, per a mi una meravella d'una extraordinària bellesa, l'antic barri àrab de l'Albaicín, el cristià i jueu del Realejo, el dels gitanos del Sacromonte, etc. Val la pena

Joan Mundet i Bellavista

Bibliografia consultada i útil:

- Mapa Sierra Nevada Escala 1:50.000 del Ministerio de Fomento. Instituto Geográfico Nacional.

- Llibre guia: "Excursiones por el sur de España" de JC García Gallego. Editorial Desnivel.

- "Sierra Nevada. Guía material" de P. Bueno Porcel. Editorial Universidad de Granada.

- "Busqueu-me a Granada" de Teresa Pàmies. Editorial Destino.

XXIV Aplec Excursionista dels Països Catalans

La Tor de Querol

Els passats 12, 13, 14 i 15 d'octubre del 2000 tingué lloc el 24è Aplec Excursionista dels Països Catalans a la població de la Tor de Querol en plena Cerdanya.

Enguany en record i com a homenatge al President Companys, en motiu del 60è Aniversari de la seva execució a mans del feixisme volguérem fer l'aproximació passant per la Vajol i el coll de la Manrella, on hi ha el monument commemoratiu del seu pas per allà camí de l'exili. Nosaltres, passarem per aquell coll en unes circumstàncies ben diferents, ja que anàvem a participar en un aplec de germanor amb excursionistes de l'altra banda de la frontera, però tenint molt present, tal com assenyala el butlletí de l'Aplec, la cançó de Lluís Llach "venim del Nord, venim del Sud, de terra endins de mar enllà, i no creiem en les fronteres si darrera hi ha un company amb les seves mans esteses a un pervindre alliberat..." I a la Tor de Querol malgrat la ratlla fronterera vam sentir-nos com a casa nostra.

És situat a la Vall de Querol a l'extrem nord de l'Alta Cerdanya i pas natural de comunicació amb el País de Foix. La Tor de Querol tot i que poblat de molt antic no es va construir com a municipi fins després de la Revolució Francesa i el primer cens de població desglossat a part de la resta de la vall és de 1837. Aquest municipi a més de la Tor té englobats diversos pobles i veïnats com Quers, Sàlit, Riutés, Llinars i Iravalls. En aquest darrer s'ubicà l'acampada i bona part dels actes de l'Aplec.

El dijous 12 d'octubre i al llarg de tot el dia es procedí únicament a la recepció dels acampadors i a la inscripció per les diverses activitats dels dies de l'Aplec. Al vespre però ja s'iniciaren els actes culturals amb dues interessants conferències. Una a càrrec de Manuel Figuera, ens explicà els orígens i desenvolupament de l'Excursionisme a la Cerdanya fins els nostres dies, sense oblidar les nombroses publicacions que al llarg dels anys s'ha editat referides a aquella comarca.

La segona conferència anà a càrrec de Alà Bataille de l'Ofici Nacional de Caça i parlà de la fauna a la Cerdanya, tot il·lustrant-la amb diapositives dels animals més característics: cérvol, cabirol, muflons, senglars, galls fers, perdius, àguiles i tota la varietat d'ocells que podem veure en les nostres excursions per aquella zona.

La tònica de divendres 13 i dissabte 14 fou la característica dels darrers aplecs, una diversitat d'excursions a peu més o menys dures segons les preferències de cadascú i unes altres de culturals que es feien en autocar per visitar els aspectes més